Liturgie

Hervormde Gemeente
Nieuwerkerk aan den IJssel

Liturgie voor de eredienst op zondag 25 oktober 2026 om 18:30 in de Oude Kerk.
Voorganger: *ds. A.J. Mouw*

Zingen: Psalm 35 (Oude Berijming)
1 Twist *met mijn twis*ters, he*mel*heer
Ga *mijn bes*trijdren *toch te* keer
Wil *spies, rondas en schild ge*bruiken,
Om *hun gevreesd geweld te* fnuiken.
Belet hun *d' optocht, treed voor*uit
Zo worden *z' in hun loop ges*tuit.
Ver*troost mijn* ziel in *haar ge*ween,
En *zeg haar* ''k Ben uw *heil al*leen'.

Stil gebed
Votum en Groet

Zingen: Psalm 93 (Oude Berijming)
1 De HEER re*geert de hoogste Majes*teit,
Bekleed met *sterkt', omgord met* heerlijkheid,
Be*vestigt* d' aard' en *houdt door Zijne* hand
Dat *schoon ge*bouw on*wankel*baar in stand.

2 Gij hebt Uw *troon van eeuwigheid ge*grond.
De waatren, *HEER, verheffen* zich In 't rond
Ri*vier en* meer ver*heffen hun ge*ruis
Het *siddert* al op *'t woedend* stroomgedruis.

3 Maar, HEER, Gij *zijt veel sterker dan 't ge*weld
Der waatren, *dien Uw almacht* palen stelt
De *grote* zee zwijgt *op Uw wenk en* wil,
Hoe *fel zij* bruis', hoe *fel zij* woede, stil.

4 Uw macht is *groot, Uw trouw zal nooit ver*gaan
Al wat Gij *ooit beloofd hebt,* zal bestaan.
De *heilig*heid is *voor Uw huis, o* HEER,
Eeuw *uit, eeuw* in, tot *sieraad* en tot eer.

Geloofsbelijdenis

Zingen: Psalm 97 (Oude Berijming)
1 God *heerst als Opper*heer
Dat *elk Hem juichend* eer'.
Gij, *aarde, zee en* eiland,
Ver*heugt u in uw* Heiland.
Hem *dekt met majes*teit
Der *wolken donker*heid.
Hij *vestigt* Zijnen *troon*
Op heilge rijksgeboon,
Vol *recht en* wijs beleid.

2 Een *vuurgloed gaat Hem* voor,
Den *gansen hemel* door,
En *blaakt aan alle* zijden
Hen, *die Zijn macht be*strijden.
Zijn *felle bliksem*schicht
Snelt *door al 't zwerk, ver*licht
Den *gansen* wereld*kloot.*
Het aardrijk ziet zijn nood,
En *ijst, en* beeft, en zwicht.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Openbaring 4 vers 1 - 11

[1] Hierna zag ik, en zie, *er was* een deur geopend in de hemel. En de eerste stem die ik als van een bazuin met mij had horen spreken, zei: Kom hier, omhoog, en Ik zal u laten zien wat hierna moet geschieden.
[2] En meteen raakte ik in geest*vervoering*. En zie, er stond een troon in de hemel, en op de troon zat Iemand.
[3] En Hij Die daar zat, zag eruit als de stenen jaspis en sardius. En er was een regenboog rondom de troon, die eruitzag als een smaragd.
[4] En rondom de troon *stonden* vierentwintig tronen. En op de tronen zag ik de vierentwintig ouderlingen zitten, bekleed met witte kleren, en met gouden kronen op hun hoofd.
[5] En uit de troon kwamen bliksemstralen, donderslagen en stemmen. En er stonden zeven vurige fakkels te branden vóór de troon. Dit zijn de zeven Geesten van God.
[6] En vóór de troon *was* een glazen zee, als kristal. En in het midden van de troon en om de troon heen *waren* vier dieren, vol ogen van voren en van achteren.
[7] En het eerste dier leek op een leeuw, het tweede dier leek op een kalf, het derde dier had het gezicht als *van* een mens, en het vierde dier leek op een vliegende arend.
[8] En de vier dieren hadden elk voor zich zes vleugels rondom, en vanbinnen waren die vol ogen. Ze hadden geen rust en zeiden dag en nacht: Heilig, heilig, heilig *is* de Heere God, de Almachtige, Die was, Die is, en Die komt!
[9] En telkens wanneer de dieren heerlijkheid, eer en dank brachten aan Hem Die op de troon zat en Die leeft in alle eeuwigheid,
[10] wierpen de vierentwintig ouderlingen zich neer voor Hem Die op de troon zat, aanbaden Hem Die leeft in alle eeuwigheid, en wierpen hun kronen neer vóór de troon en zeiden:
[11] U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want U hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen.

Schriftlezing: Ezechiël 1 vers 1 - 12 Het visioen van de vier levende wezens

[1] In het dertigste jaar, in de vierde *maand*, op de vijfde van de maand, toen ik te midden van de ballingen aan de rivier de Kebar was, gebeurde het *dat* de hemel geopend werd en ik visioenen van God kreeg te zien.
[2] Op de vijfde van de maand – het was het vijfde jaar van de ballingschap van koning Jojachin –
[3] kwam het woord van de HEERE uitdrukkelijk tot Ezechiël, de zoon van Buzi, de priester, in het land van de Chaldeeën bij de rivier de Kebar, en de hand van de HEERE was daar op hem.
[4] Toen zag ik, en zie, een stormwind kwam uit het noorden, een grote wolk, flitsend vuur en een lichtglans eromheen. En uit het midden ervan *kwam* iets als de schittering van edelmetaal, uit het midden van het vuur.
[5] Uit het midden daarvan *kwam* een gedaante van vier levende wezens. Dit was hun uiterlijk: zij hadden de gedaante van een mens.

[6] Ieder afzonderlijk had vier gezichten en ieder afzonderlijk van hen had vier vleugels.
[7] Hun voeten waren rechte voeten en hun voetzolen waren als de voetzolen van een kalf, glinsterend als de schittering van gepolijst koper.
[8] Aan hun vier zijden, onder hun vleugels, waren mensenhanden. Wat betreft hun gezichten en hun vleugels *gold* van alle vier:
[9] Hun vleugels raakten elkaar. Zij draaiden zich niet om wanneer zij gingen, zij gingen ieder recht voor zich uit.
[10] Hun gezicht leek op het gezicht van een mens, bij alle vier van rechts op de kop van een leeuw, bij alle vier van links op de kop van een rund, en alle vier hadden zij de kop van een arend.
[11] Hun gezichten en hun vleugels waren naar boven uitgestrekt. Ieder had twee vleugels die elkaar raakten, en ieder had twee *vleugels* die hun lichaam bedekten.
[12] Zij gingen ieder recht voor zich uit. Waar de Geest heen wilde gaan, *daarheen* gingen zij. Zij draaiden zich niet om wanneer zij gingen.

Schriftlezing: Ezechiël 1 vers 26 - 28
[26] En boven het gewelf dat boven hun hoofden was, was iets met het uiterlijk van een saffiersteen, *iets* wat leek op een troon. En daarboven, op wat op een troon leek, was iets wat leek op een mens.
[27] Toen zag ik *iets* als de schittering van edelmetaal, rondom vanbinnen als het uiterlijk van vuur. Vanaf datgene wat eruitzag als Zijn heupen naar boven, en vanaf datgene wat eruitzag als Zijn heupen naar beneden, zag ik *iets* als het uiterlijk van vuur met een lichtglans eromheen.
[28] Zoals het uiterlijk van de regenboog, die in de wolken *verschijnt* op de dag van de regen, zo was het uiterlijk van de lichtglans rondom. Het was de verschijning van de gedaante van de heerlijkheid van de HEERE. Toen ik dat zag, wierp ik mij met mijn gezicht *ter aarde*, en ik hoorde de stem van Iemand Die sprak.

Zingen: Psalm 11 (Weerklank)
2 Wat kunnen, *als het recht hier wordt ver*treden,
de grondslag *van het recht niet meer be*staat,
recht*vaardigen beginnen hier be*neden?
Wie *is voor* hen een *hulp, een toever*laat?
De *HERE in zijn hoog paleis zal* tonen
dat *Hem van*af zijn *troon geen* ding ontgaat.
Zijn *blik doorgrondt hen die op aarde* wonen.

3 De HERE *toetst rechtvaardigen en* bozen.
Hij haat hart*grondig wie geweld be*mint.
Met *vuur en zwavel treft Hij godde*lozen
en *zendt als* straf een *schroeiend hete* wind.
Recht*vaardig is de HEER, mijn vast ver*trouwen,
die *in ge*rechtig*heid zijn* vreugde vindt.
Op*rechten zullen zijn gelaat aan*schouwen.

Prediking

Zingen: Weerklank 211 (Liederen bij het kerkelijk jaar)
1 Door al het lijden van de tijden
wordt naar verlossing toegeleefd.
De schepping smacht naar uw bevrijden,
naar 't heil dat U uw kind'ren geeft.
Wij zuchten mee en zien verlangend
naar U en uw verschijning uit.
Reeds hebben wij de Geest ontvangen,
die 'Kom!' roept, samen met uw bruid.

2 Door U, Heer Jezus, is het leven
dat nooit meer sterft aan 't licht gebracht.
Eens zult U ons met eer omgeven,
deelt U met ons uw troon en macht.
Is 't Vaderhuis straks onze woning,
dan zullen wij U zien, o Heer.
Daar vindt uw liefde haar bekroning
en brengen wij U eeuwig eer.

3 Dat uitzicht doet ons in dit leven
vol moed volharden in de strijd.
Houd steeds ons oog omhoog geheven
naar U, o Heer der heerlijkheid.
Versterk zo ons geloofsvertrouwen,
U gaf uw Geest als onderpand.
Néénog geloof, maar str ks aanschouwen:
doe spoedig, Heer, uw woord gestand.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 68 (Oude Berijming)

16 Gij *koninkrijken, zingt Gods* lof
Heft *psalmen op naar 't hemel*hof
Van *ouds Zijn troon en* woning
Waar *Hij, bekleed met eer en* macht,
Zijn *sterke stem verheft met* kracht,
En *heerst als Sions* Koning.
Geeft *sterkt' aan onzen God en* HEER
Hij *heeft in Israel Zijn* eer
En *hoogheid willen* tonen.
Er*kent dien God Hij is ge*ducht
Hij *doet Zijn sterkte boven* lucht
En *boven wolken* wonen.

17 Hoe *groot, hoe vrees'lijk zijt g' a*lom,
Uit *Uw verheven heilig*dom,
Aan*bidd'lijk Opper*wezen!
't Is *Isrels God, die krachten* geeft,
Van *Wien het volk zijn sterkte* heeft:
Looft *God elk moet Hem* vrezen.

Zegen